ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 81.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 8-го Октября — 1835 — *Wilno. Wtorek. 8-go Października.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 27-го Сентября.

Теплицъ, 12-го числа Сентября. Государь Императоръ и Государыня Императрица, въ 8 часовъ утра, изволили выѣхать изъ Калиша въ Теплицъ; въ Бреславль Ихъ Величества прибыли къ вечеру того же дня, гдѣ уже находился Его Величество Король Прусскій, тутъ Государыня Императрица имѣли ночлегъ, а Его Величество поѣхалъ далѣе.

13 числа Государь Императоръ, переночевавъ въ городѣ Ауше, прибылъ въ Теплицъ, 14 числа въ 10 часовъ утра и предупредилъ раннимъ пріѣздомъ Своимъ Императора Австрійскаго, имѣвшаго намѣреніе выѣхать къ Его Величеству на встрѣчу на первую станцію и который встрѣтилъ уже Его Величество въ самомъ городѣ.— Въ 5 часовъ по полудни, Государь Императоръ выѣхалъ на встрѣчу къ Государынѣ Императрицѣ, и возвратился вмѣстѣ съ Ея Величествомъ въ вожделѣнномъ здравіи въ Теплицъ, въ 7 часовъ по полудни, гдѣ Императоръ и Императрица Австрійскіе, Эрцъ-Герцоги, Герцоги и всѣ Принцы и Принцессы встрѣтили Ихъ Величества на крыльцѣ Дворца.

16 числа Ихъ Величества изволили быть у церковнаго парада Австрійскихъ войскъ, расположенныхъ на разстояніи около одной мили отъ города и состоящихъ изъ двухъ баталіоновъ пѣхоты, двухъ дивизіоновъ Уланъ и одной роты Артиллеріи.— Послѣ чего, на возвратномъ пути посѣтивъ замокъ Духсъ, принадлежащій Графу Вальдштейну, возвратились въ городъ.— Ввечеру былъ спектакль.

17 число Сентября останется навсегда незабвеннымъ всякому Русскому.

Покойный Императоръ Австрійскій въ чувствахъ признательности къ Россійскимъ войскамъ, дѣйствовавшимъ въ знаменитомъ сраженіи при Кульмѣ, предположилъ воздвигнуть памятникъ близь Теплица на тѣхъ самыхъ поляхъ, гдѣ четыре полка Русской Гвардіи противустали 40,000 непріятельскому Корпусу, и подвигами неимовѣрнаго мужества, остановили стремленіе непріятеля, который чрезъ то, на другой день былъ совершенно истребленъ.

Не въ дальнемъ разстояніи отъ сего мѣста сооружены уже памятники: Австрійскимъ войскомъ предводительствовавшему имъ Генералу Графу *Колоредо* и Прусскимъ Королемъ воинамъ павшимъ въ семъ сраженіи.— Его Величество Императоръ Австрійскій, поспѣшивъ исполнить обѣтъ Августѣйшаго родителя своего, избралъ для заложенія памятника время присутствія въ Теплицѣ Государя Императора и Его Величества Короля Прусскаго.

Съ самаго ранняго утра, жители Теплица начали собираться на мѣсто предназначенное для сооруженія памятника. Въ 10 часовъ изволили прибыть Ихъ Величества Государь Императоръ и Государыня Императрица, Императоръ Австрійскій и Императрица, Король Прусскій и Эрцъ-Герцоги, Герцоги, Принцы, Принцессы и всѣ Особы принадлежащія къ Свитамъ Ихъ Величествъ.

На піедесталѣ памятника, устроенъ былъ амвонъ, для отправленія Божественной службы;— вблизи піедестала воздвигнута модель памятника; съ трехъ сто-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 27 Września.

Cieplice, dnia 12 Września. Cesarz Jegomość i Cesarzowa Jeymość, o godzinie 8mey zrana, raczyli wyjechać z Kalisza do Cieplic. Do Wrocławia Nayjaśnieysi Państwo przybyli ku wieczorowi tegoż dnia, gdzie się już znaydował Nayjaśnieyszy Król Jegomość Pruski; tu Cesarzowa Jeymość miała nocleg, a Nayjaśnieyszy Pan pojechał daley.

Dnia 13 Cesarz Jegomość, przenocowawszy w mieście Ausze, przybył do Cieplic dnia 14go o godzinie 10tey zraną i uprzedził rannym przyjazdem Swym Cesarza Austryackiego, który miał zamiar wyjechać dla spotkania Jego Cesarskiey Mości na pierwszą stacyą, a spotkał Nayjaśnieyszego Pana w samém już mieście.— O godzinie 5tey z południa, Cesarz Jegomość wyjechał na spotkanie Cesarzowey Jeymości, i powrócił razem z Nayjaśnieyszą Panią w pożądaném zdrowiu do Cieplic, o godzinie 7mey wieczorem, gdzie Cesarz i Cesarzowa Austryaccy, Arcy-Xiążęta, Xiążęta, oraz wszyscy Xiążęta i Xiężne spotkali Nayjaśnieysze Państwo na schodach pałacu.

Dnia 16go Nayjaśnieysi Państwo raczyli bydź na paradzie kościelney woysk Austryackich, rozłożonych w odległości około mili całey od miasta, a składających się z dwóch batalionów piechoty, dwóch dywizyonów ułanów i jedney kompanii artyllery.— Po czém, odwiedziwszy po drodze zamek Duks, należący do Hrabiego *Waldtstejna*, powrócili do miasta.— Wieczorem był spektakl.

Dzień 17 Września zostanie nazawsze pamiętnym każdemu Rossyaninowi.

Zmarły Cesarz Austryacki w uczuciach wdzięczności dla woysk Rossyyskich, które działały w pamiętney bitwie pod Kulmem, umyślił wznieść pomnik w bliskości Cieplic, na tych samych polach, gdzie cztery półki Rossyyskiey Gwardyi stawiły się przeciw 40totysiącznemu korpusowi nieprzyjaciela, i dziełami niepodobnego do wiary męztwa, strzymały zapędy nieprzyjaciela, który przez to nazajutrz zupełnie rozgromiony został.

W niewielkiey od tego mieysca odległości wzniesione już są pomniki: przez Austryackie woysko, Dowodzącemu niém Jenerałowi Hrabi *Colloredo* i przez Króla Pruskiego wojownikom, w tey bitwie poległym.— Nayjaśnieyszy Cesarz Austryacki, chcąc przyspieszyć wypełnienie ślubu Nayjaśnieyszego Rodzica swojego, obrał na założenie pomnika czas obecności w Cieplicach Cesarza Jegomości i Króla Jegomości Pruskiego.

Od rana samego, mieszkańce Cieplic zaczęli się zbierać na mieysce, przeznaczone na wystawienie pomnika. O godzinie 10tey raczyli przybydź Nayjaśnieysi Państwo Cesarz Jegomość i Cesarzowa Jeymość, Cesarz Austryacki i Cesarzowa, Król Pruski, Arcy-Xiążęta, Xiążęta, Xiężne, tudzież wszystkie osoby, należące do Orszakow Nayjaśnieyszych Państw.

Na podnożu pomnika, urządzony był ołtarz dla odprawienia Mszy S.— W bliskości podnoża wystawiony był model pomnika; ze trzech stron stały woyska;

ронъ расположены были войска; у самыхъ ступень піедестала были поставлены, нашихъ Дворцовыхъ Гренадеръ Капитанъ роты *Лаврентьевъ*, два унтеръ-Офицера и четыре человѣка рядовыхъ.— Сіи ветераны подвизались на поляхъ Кульмскихъ, и теперь въ тишинѣ міра, явились съ береговъ Невы на мѣсто, окропленное ихъ кровію, пролитою за вѣру и отечество, чтобы быть свидѣтелями торжества военной славы Русскихъ и высокаго чувства признательности Августѣйшаго союзника.

Немедленно по прибытіи Высокихъ Посѣтителей началась Божественная служба по чину Римско-Католической церкви.— По совершеніи Богослуженія, Ихъ Величества Государь Императоръ, Императоръ Австрійскій и Король Прусскій, взошедъ на піедесталъ памятника, подписали приготовленный актъ заложенія онаго, и съ чувствомъ умиленія привѣтствовали другъ друга съ совершеніемъ сего незабвеннаго торжества.

Въ продолженіи онаго пѣхота троекратно производила ружейную пальбу и сему воинственному привѣту, отвѣтствовали выстрѣлы изъ орудій, поставленныхъ у памятниковъ Австрійскаго и Прусскаго.— Такъ за 22 года предъ симъ, при первомъ громѣ Русскаго оружія, храбрые Австрійцы и Пруссаки, явились на Кульмскій бой и единодушными подвигами искупили знаменитую побѣду.

Военная музыка, поставленная между войскомъ и піедесталомъ, прежде и послѣ Богослуженія, играла гимнъ Австрійскій; но кто изъ Русскихъ не былъ тронутъ до глубины сердца, когда раздался нашъ отечественный гимнъ: „*Боже Царя храни!*" сопровождаемый пѣніемъ многихъ иностранцевъ на Русскомъ языкѣ?

Послѣ заключенія сего торжества, Ихъ Величества, осмотрѣвъ все мѣсто сраженія и посѣтивъ памятники воздвигнутые Австрійцами и Пруссаками, возвратились въ городъ.— Въ сей же день Его Императорское Величество изволилъ пожаловать Кавалерами Св. Андрея Первозваннаго Генераловъ отъ Инфантеріи Графа *Остермана-Толстаго* и *Ермолова*, командовавшихъ въ семъ сраженіи. Равномѣрно Его Величество соизволилъ произвести въ слѣдующіе чины: Капитана, унтеръ-Офицеровъ и рядовыхъ роты Дворцовыхъ Гренадеръ, находившихся при семъ торжествѣ. (*Спб. В.*)

Теплицъ, 29-го Сентября.

Императорскій Надворный Совѣтникъ строеній, Г-нъ *Нобиль*, поднесъ Государямъ планы и рисунки памятника; послѣ чего Канцлеръ Дома, Двора и Государства, Князь *Меттернихъ*, прочиталъ о положеніи краеугольнаго камня протоколъ, который подписанъ Августѣйшими Монархами и есть слѣдующаго содержанія:

На семъ мѣстѣ,
гдѣ
наиболѣе отличившаяся храбрость
и наиболѣе оказанная геройская твердость
отряда Императорско-Россійской Гвардіи,
подъ командою
Генерала Графа Остермана-Толстаго,
вторженію корпуса Французской арміи
подъ командою
Вандама Генерала,
авангарда большой Французской арміи,
29-го ч. Августа 1813 года
положила конецъ,
и
симъ военнымъ подвигомъ блистательную побѣду
союзнымъ войскамъ
при Кульмѣ
30-го ч. Августа 1813 года приготовила,
сооружаетъ,
по обѣту почившаго Родителя,
блаженныя памяти
Императора Франца I,
Сынъ
Императоръ Фердинандъ I
сей памятникъ.

Краеугольный камень положили и сей протоколъ собственноручно подписали:
Императоръ Австрійскій Фердинандъ I.
Императоръ Всероссійскій Николай I.
Король Прусскій Фридрихъ Вильгельмъ III.
29-го ч. Сентября
1835.

На модели памятника находится слѣдующая надпись:

На лицевой сторонѣ:

u samych stopni podnoża postawieni byli, naszych Pałacowych Grenadyerów Kapitan kompanii *Ławrentjew*, dway podoficerowie i czterey szeregowi.— Weterani ci walczyli na Kulmeńskich polach, a teraz, wśród spokoyności świata, stawili się z nadbrzeży Newy, na mieyscu skropioném ich krwią, wylaną za wiarę i oyczyznę, ażeby byli świadkami tryumfu woienney sławy Rossyan i wysokiego uczucia wdzięczności Nayjaśnieyszego sprzymierzeńca.

Niezwłocznie po przybyciu Wysokich Gości, zaczęła się Msza święta obrządkiem kościoła rzymsko-katolickiego.— Po odprawioney Mszy, Nayjaśnieysi Państwo Cesarz Jegomość, Cesarz Austryacki i Król Pruski, wszedłszy na podnoże pomnika, podpisali przygotowany akt jego założenia, i z uczuciem naysłodszém winszowali sobie nawzajem dopełnienia tey pamiętney uroczystości.

Przez ten czas piechota trzykrotnie wystrzeliła, i na to rycerskie pozdrowienie odpowiedziały wystrzały z dział, postawionych przy pomnikach Austryackim i Pruskim.— Tak przed 22-ma laty, za pierwszym gromem Ruskiego oręża, mężni Austryacy i Prusacy, stawili się do Kulmeńskiey bitwy i zgodnemi dziełami okupili znamienite zwycięztwo.

Muzyka woyskowa, postawiona pomiędzy woyskiem a podnożem, przed nabożeństwem i po niém, grała hymn Austryacki; lecz kto z Ruskich nie był wzruszony do głębi serca, kiedy się dał słyszeć hymn oyczysty: „*Boże zachoway Króla!*" towarzyszony śpiewaniem wielu cudzoziemców w języku Rossyyskim?

Po zakończeniu tey uroczystości, Nayjaśnieysi Państwo, obeyrzawszy całe mieysce walki i odwiedziwszy pomniki, wzniesione przez Austryaków i Prusaków, powrócili do miasta.— Tegoż dnia Jego Cesarska Mość raczył mianować Kawalerami św. Andrzeja Apostoła pierwszego wezwania Jenerała piechoty Hrabiego *Ostermanna-Tołstoy* i *Jermołowa*, którzy w bitwie tey dowodzili. Również Nayjaśnieyszy Pan raczył podnieść do rang następnych: Kapitana, podoficerów i szeregowych kompanii Grenadyerów Pałacowych, którzy się znaydowali przy tey uroczystości. (*G. S. P.*)

Teplitz, 29 Września.

Cesarski Radca i Nadworny budowl, Pan *Nobile*, złożył Monarchom plany i rysunki pomnika, po czém Kanclerz Domu, Dworu i Stanu, Xiąże *Metternich*, przeczytał protokół założenia kamienia węgielnego, który Nayjaśnieysi Monarchowie podpisali, a którego osnowa jest następująca:

W tém mieyscu
gdzie
naybardziey odznaczające męztwo
i naybardziey bohatérska wytrwałość
oddziału Gwardyi Cesarsko-Rossyyskiey
pod dowództwem
Jenerała Hrabiego Ostermann-Tołstoy,
wtargnieniu woyska Francuzkiego
pod dowództwem
Jenerała Vandamme,
przedniey straży wielkiego woyska francuzkiego
dnia 29 Sierpnia roku 1813
koniec położyła,
i
tym czynem wojennym świetne zwycięztwo
woysk sprzymierzonych
pod Kulmem
d. 30 Sierpnia 1813 przysposobiła,
wznosi,
podług zamiaru zmarłego Oyca
Cesarza Franciszka I,
błogosławioney pamięci,
Syn
Cesarz Ferdynand I
ten pomnik.

Kamień węgielny położyli i niniejszy protokół własnoręcznie podpisali:
Cesarz Austryacki Ferdynand I.
Cesarz Wszech-Rossyy Nikołay I.
Król Pruski Fryderyk Wilhelm III.
dnia 29 Września
1835.

Na modelu pomnika, znaydują się następujące napisy:

Na stronie przodowey:

Vexillariis
Praetoriar: Cohortium.
Russicarum.

Interitis. Fortissimis.
Quod.
Fide. Virtute. Constantia.
Ferventibus. Gallor. Copiis.
Impares. Numero.
IV. Kal. Sept. An. MDCCCXIII
Strenue in receptu obstitere
Foederatique Principes
Acie instructa hostibus capti.
Victoriam inclytam nacti sunt.

На оборотной сторонѣ: / *Na stronie odwrótney:*

Monumentum
Ab Imp. Francisco P. F. Augusto.
Victoria Parta.
III. Kal. Sept. An. MDCCCXIII.
Constitutum
Ferdinandus Aug. Fil. Augustus.
A Solo extruxit
XXIX Sept. An. MDCCCXXXV.
Lapidem Auspicalem
Ferdinando Aug. Imper. Austr.
Nicolao Aug. Imp. Russ.
Friderico Guilelmo Rege Boruss.

На бокахъ памятника будутъ вырѣзаны прозванія воиновъ, убитыхъ 29-го Августа 1813. (*G. C.*)

Na stronach bocznych pomnika wyryte będą nazwiska wojowników, poległych 29 Sierpnia 1813. (*G.C.*)

Высочайшимъ Указомъ Августа 26-го числа. Въ вознагражденіе ревностной службы и отличныхъ трудовъ нижеслѣдующіе Чиновники, по представленію Министра Внутреннихъ Дѣлъ и удостоенію Комитета Министровъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Ордена Св. Равноапостольнаго Князя Владиміра 4-й степени*: Коллежскіе Совѣтники: Операторъ Подольской Врачебной Управы, Штабъ-Лекарь *Кольчевскій*, Непремѣнный Членъ Смоленскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія *Ярославцевъ*; Титулярный Совѣтникъ: Секретарь Литовской Греко-Унитской Духовной Консисторіи *Захаревичъ*; Засѣдатели Римско-Католической Духовной Коллегіи, Прелаты: Виленской Каѳедры, *Жилинскій*, Минской Каѳедры, *Домбровскій* и той же Каѳедры Вице-Оффиціалъ Консисторіи Минской, *Капалинскій*.

Przez Naywyższy Ukaz dnia 26go Sierpnia. W nagrodę gorliwey służby i odznaczających się prac, niżey wyrażeni Urzędnicy po przedstawieniu Ministra Spraw Wewnętrznych i uznaniu przez Komitet Ministrów, Nayłaskawiey mianowani *Kawalerami Orderu Św. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 4go stopnia*: Assesorowie Kollegialni: Operator Podolskiego Urzędu Medycznego, Sztabs-Lekarz *Kolczewski*, Dożywotni Członek Smoleńskiey Izby Powszechney Opieki *Jarosławcew*, i Radca Honorowy, Sekretarz Litewskiego Greko-Unickiego Duchownego Konsystorza *Zacharewicz*; Assesorowie Rzymsko-Katolickiego Duchownego Kollegium, Prałaci: Katedry Wileńskiey *Żyliński*, Mińskiey Katedry, *Dombrowski*, i teyże Katedry Wice-Oficyał Mińskiego Konsystorza, *Kapaliński*.

— Его Императорское Величество, по засвидѣтельствованію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ отлично-ревностной службѣ нижепоименованныхъ Чиновниковъ вѣдомства Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и по удостоенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ объявить Монаршее Его Величества благоволеніе: состоящему при Гродненскомъ Гражданскомъ Губернаторѣ для особыхъ порученій, отставному Полковнику *Степанову*; Коллежскому Совѣтнику Исправляющему должность Гродненскаго Земскаго Исправника *Ржонсницкому*; Надворному Совѣтнику, Совѣтнику Бѣлостокскаго Областнаго Правленія *Яневичу-Яневскому*; Маіорамъ: Надзирателю Черниговскаго дома воспитанія бѣдныхъ Дворянъ *Соколовскому*; Кіевской Губерніи Уманьскому Городничему *Анатѣенко*; Бѣлостокскому Земскому Исправнику *Трусову*; Коллежскимъ Ассесорамъ: Медицинскому Инспектору по Гороблагодатскимъ Горнымъ Заводамъ, Штабъ-Лекарю *Ходоровичу*; сдужащему въ Канцеляріи Новороссійскаго и Бессарабскаго Генералъ-Губернатора *Карузо*; 8-го класса: Помощнику Секретаря Канцеляріи Виленскаго Военнаго Губернатора *Иванову*; Титулярнымъ Совѣтникамъ: Совѣтникамъ Губернскихъ Правленій: Подольскаго *Зинченко*; Подольскаго *Бернацкому*; Пинскому Земскому Исправнику *Самуйленко*; Уѣзднымъ Предводителямъ Дворянства: Поручикамъ: Виленскому *Горновскому*; Быховскому *Ярошевскому*; Нѣжинскому и Попечителю тамошнихъ Богоугодныхъ Заведеній Подпоручику *Раковичу*; Волковыскому, въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества, Графу Ксаверію *Грабовскому*; бывшему Слонимскому, нынѣ Почетному Смотрителю тамошнихъ Училищъ, Дворянину Феликсу *Бронскому*. (*С. В.*)

— Jego Cesarska Mość, po zaświadczeniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych o służbie odznaczającey się i gorliwey, niżey wyrażonych Urzędników, wiedzy Ministeryum Spraw Wewnętrznych, i po uznaniu przez Komitet PP. Ministrów, Naywyżey rozkazać raczył, oświadczyć Monarsze Jego Cesarskiey Mości zadowolenie: zostającemu przy Grodzieńskim Gubernatorze Cywilnym do szczególnych poruczeń, dymissyonowanemu Półkownikowi *Stepanowu*; Radcy Kollegialnemu, pełniącemu obowiązek Grodzieńskiego Ziemskiego Sprawnika *Rząśnickiemu*, Radcy Dworu: Radcy Białostockiego Rządu Obwodowego *Janiewiczowi-Janiewskiemu*, Majorom: Dozorcy Czernihowskiego domu wychowania ubogich Dworzan *Sokołowskiemu*; Kijowskiey Gubernii Umańskiemu Horodniczemu *Anatiejenko*; Białostockiemu Ziemskiemu Sprawnikowi *Trunowu*; Assesorom Kollegialnym: Medycznemu Inspektorowi w Horobłahodatskich zakładach Górniczych, Sztabs-Lekarzowi *Chodorowiczowi*, służącemu w Kancellaryi Noworossyyskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora *Karuzo*; 8 klassy: Pomocnikowi Sekretarza Kancellaryi Wileńskiego Wojennego Gubernatora *Iwanowu*, Radcom Honorowym: Radcom Rządów Gubernialnych, Podolskiego *Zinczenko*; Podolskiego *Bernackiemu*; Pińskiemu Ziemskiemu Sprawnikowi *Samuylenko*; Powiatowym Marszałkom Dworzaństwa: Porucznikom: Wileńskiemu *Hornowskiemu*; Bychowskiemu *Jaroszewskiemu*; Nieżyńskiemu i Opiekunowi tamecznych Dobroczynnych zakładów, Pod-Porucznikowi *Rakowiczowi*; Wołkowyskiemu, Kamerherowi Dworu Jego Cesarskiey Mości. Hrabi, Xaweremu *Grabowskiemu*; byłemu Słonimskiemu, teraz Honorowemu Dozorcy Szkół tamecznych, Dworzaninowi Felixowi *Brońskiemu*. (*G. S.*)

— Указомъ Правительствующаго Сената, Сентября 16-го дня, объявлено, что Государь Императоръ по Положенію Комитета Гг. Министровъ Высочайше повелѣть соизволилъ: признавать купца Карла Вильгельма *Геккера* Любскимъ Вице-Консуломъ въ Кронштатѣ. (*Сѣв. П.*)

— Przez Ukaz do Rządzącego Senatu, Września 16go dnia, ogłoszono, że Cesarz Jegomość, po nastałem postanowieniu Komitetu PP. Ministrów Naywyżey rozkazać raczył: uznawać kupca Karola Wilhelma *Heckera*, Wice-Konsulem Lubeckim w Kronsztadzie. (*P. P.*)

Одесса, 6-го Сентября.

Англійскій пароходъ *Плутонъ* выдержитъ здѣсь четырнадцатидневный карантинъ, чтобы выйти потомъ въ практическое положеніе; онъ посѣтитъ главнѣйшіе Черноморскіе порты. Въ свитѣ Лорда *Дургама* находятся: Королевско-Англійской службы Капитанъ корабля Г. *Дринкватеръ*, Полковникъ *Роусъ*, и Секретарь Посла Г. *Киннеръ*. (*О. В.*)

— Въ Оттоманскомъ Мониторѣ, 21-го Ребіуль Акира 1251 (15-го Августа 1835), помѣщена любопытная статья о посѣщеніи Султаномъ Константино-

Odessa, dnia 6 Września.

Angielski parochód, *Pluton*, odbędzie tu czternastodzienną kwarantannę, aby się uzdolnił do stanu praktycznego: odwiedzi potym głównieysze porty Czarnomorskie. W orszaku Lorda *Durhama* znaydują się: Królewsko-Angielskiey służby Kapitan okrętowy P. *Drinkwater*, Półkownik *Rous*, i Sekretarz poselstwa P. *Kinnerd*. (*G. O.*)

— W Monitorze Ottomańskim, 21 Rebiul-Akira 1251go (15go Sierpnia 1835go), umieszczony jest ciekawy artykuł o odwiedzeniu przez Sultana szkół woysko-

польскихъ военныхъ школъ, служащая доказательствомъ непрерывныхъ попеченій сего Государя о распространеніи просвѣщенія въ Оттоманскомъ юношествѣ. Представляемъ извлеченіе изъ этой статьи:

Султанъ отправился 5-го Іюля, въ сопровожденіи Министра Внутреннихъ Дѣлъ, многихъ Генераловъ и Полковниковъ и перваго Имама, въ казарму, въ коей помѣщаются двѣ военныя школы. Онъ осмотрѣлъ сначала библіотеку, въ которой собраны также и физическіе инструменты, и послѣ того посѣтилъ госпиталь.

Въ присутствіи его, предъ большою залою, назначенною для отдыха воспитанниковъ, происходили военныя игрища, сопровождаемыя метаніемъ копья.

Султанъ вошелъ въ первую школу, въ то время когда воспитанники занимались письмомъ на пескѣ, на черномъ столѣ и наконецъ на бумагѣ. Е. В., чрезвычайно довольный этимъ занятіемъ, обратилъ къ учителямъ нѣсколько лестныхъ словъ и поощрялъ воспитанниковъ ревностно заниматься ученіемъ.

Воспитанники второй школы нетерпѣливо ожидали посѣщенія Султана, потому что онъ въ первый разъ еще явился лично посмотрѣть на ихъ занятія. Всѣ учащіеся стояли въ надлежащемъ порядкѣ при входѣ къ нимъ Султана. По его приказанію, представлены были ему книги, рисунки, карты, фортификаціонные планы; въ то же время онъ распрашивалъ объ именахъ отличнѣйшихъ учениковъ. Послѣ того Султанъ быстро взошелъ на профессорскую каѳедру, чтобы лично удостовѣриться въ успѣхахъ воспитанниковъ. Онъ самъ, своимъ звучнымъ голосомъ, предложилъ нѣсколько вопросовъ о разныхъ проблемахъ ариѳметическихъ, алгебраическихъ и геометрическихъ, о нѣкоторыхъ затрудненіяхъ въ Арабскомъ, Персидскомъ и Турецкомъ языкахъ, и дѣлалъ вопросы изъ Географіи. Съ занятаго имъ, возвышеннаго мѣста, онъ произнесъ потомъ къ ученикамъ слѣдующія слова:

„Дѣти мои! замѣченные мною успѣхи ваши позволяютъ мнѣ надѣяться, что вы не захотите, преступнымъ нерадѣніемъ, сдѣлать тщетными всѣ издержки Государственной казны, употребленныя для доставленія вамъ благодѣяній просвѣщенія. Пользуйтесь предлагаемымъ вамъ случаемъ; занимайтесь безпрерывно; учитесь, учитесь много: это лучшій запасъ, какой вы можете заготовить для своей жизни. Богъ благословитъ ваши успѣхи, даруетъ вамъ лучшую изъ всѣхъ славу:— быть полезными своему отечеству и своимъ согражданамъ. Будьте также вѣрными подданными вашего Государя, который покровительствуетъ вамъ теперь и не оставитъ васъ въ нуждѣ. Самъ Богъ повелѣваетъ вамъ быть признательными къ своему Монарху, посвящая ему ваши сердца, ваши силы и дарованія ваши. Вѣрьте, дѣти мои, что вы всегда найдете во мнѣ нѣжнаго и великодушнаго отца."

Воспитанники были глубоко тронуты этою рѣчью. и единодушный крикъ: *да здравствуетъ Падишахъ!* огласилъ эти своды, бывшіе свидѣтелями господства преступной воли Янычаръ, а теперь заключающіе въ себѣ 400 юныхъ Музульманъ, предающихся изученію Европейскихъ наукъ, подъ кровомъ Государя, котораго твердостію совершены уже такія предпріятія, не смотря на величайшія препятствія, которыя когда либо представлялись благодѣтельному дѣйствію перерожденія народа.

Предъ выходомъ изъ казармы, Султанъ вошелъ въ мечеть со свитою, увеличившеюся всѣми воспитанниками. Тамъ воспѣта была молитва о благоденствіи Султана и Имперіи, и всѣ присутствовавшіе съ восторгомъ заключили эту молитву священнымъ словомъ *Аминь*.

— Многіе изъ поселившихся здѣсь съ давняго времени Сенъ-Симонистовъ приняли Магометанскую вѣру; говорятъ, что глава ихъ, Отецъ *Анфантенъ*, одобряетъ это отреченіе отъ вѣры, и утверждаютъ даже, что онъ самъ скоро послѣдуетъ этому примѣру. Онъ теперь въ Өивахъ, на гіенновой охотѣ. *(О.В.)*

Варшава, 9-го Октября.

Обнародовано постановленіе Администраціоннаго Совѣта, изданное 5-го (17) Іюля с. г., чтобы отнынѣ всѣ Россійскія монеты: серебряныя, золотыя, и платинныя, какъ изъ Россіи, такъ и изъ Царства, посылаемыя за границу, пропускаемы были безъ малѣйшаго задержанія.

—Сводный отрядъ Императорско-Россійской Лейбъ-Гвардіи, возвращающійся изъ Калиша, вступилъ третьяго дня въ Варшаву. Онъ поставленъ въ казармахъ при дворцѣ, называемомъ Лазенки и пробудетъ здѣсь два дня.

— Жители города Варшавы, желая угостить воиновъ, составляющихъ отрядъ Императорской конной

wych w Konstantynopolu, służący za dowód ustawiczney pieczołowitości tego Monarchy o rozszérzeniu oświecenia pomiędzy młodzieżą Ottomańską. Umieszczamy wyciąg z tego artykułu:

Sułtan wyjechał 5go Lipca, w towarzystwie Ministra Spraw Wewnętrznych, wielu Jenerałów, Półkowników, i Pierwszego Imana, do koszar, w których umieszczone są dwie szkoły woyskowe Obeyrzał naprzód bibliotekę, w którey utrzymywane są także narzędzia fizyczne, a potém odwiedził szpital.

W obecności jego, przed wielką salą, przeznaczoną na odpoczynki uczniów, odbywały się igrzyska rycerskie, połączone z rzucaniem kopji.

Sułtan wszedł do pierwszey szkoły, w tym czasie, kiedy uczniowie zaymowali się pisaniem na piasku, na czarney tablicy i na papierze. J. W. nadzwyczaynie był zadowolony tém ich zatrudnieniem, przemówił do nauczycieli kilka uprzeymych wyrazów i zachęcał uczniów, ażeby się pilnie uczyli.

Uczniowie drugiey szkoły niecierpliwie oczekiwali odwiedzin Sułtana, dla tego, że on pierwszy raz jeszcze osobiście przyszedł obaczyć ich zajęcia się. Wszyscy uczący się stali w należytym porządku przy weyściu do nich Sułtana. Na jego rozkaz, okazywane mu były księgi, rysunki, karty, plany fortyfikacyyne; w tymże czasie zapytywał o imiona odznaczających się uczniów. Potém Sułtan z pośpiechem wszedł do professorskiey katedry, dla osobistego przekonania się o postępach uczniów. Sam, mocnym swym głosem, zadał kilka pytań, o różnych problematach arytmetycznych, algebraicznych i jeometrycznych, o niektórych trudnościach w Arabskim, Perskim i Tureckim językach, i dawał zapytania z jeografii. Z mieysca podniesionego, które był zajął, przemówił poźniey do uczniów temi słowy:

„Dzieci moje! postrzeżone przeze mnie postępy wasze, dozwalają mieć mi nadzieję, że wy nie zechcecie występném niedbalstwem uczynić nadaremnemi wszystkie koszta Skarbu Państwa dla udzielenia wam dobrodzieystw oświecenia. Korzystaycie z podanego wam zdarzenia, pracuycie nieprzerwanie, uczcie się, uczcie się wiele, jest to naylepszy zapas, który możecie przygotować na całe życie. Bóg pobłogosławi wasze przykładanie się, obdarzy was lepszą od wszystkich sławą:— bydź pożytecznemi dla swey oyczyzny i spółobywateli. Bądźcie także wiernemi poddanemi waszego Monarchy, który się wami opiekuje teraz i nie opuści was w niedostatku. Bóg sam nakazuje wam bydź wdzięcznemi dla waszego Monarchy, poświęcając mu wasze serca, wasze siły i talenta. Wierzcie mi, moje dzieci, że wy znaydziecie zawsze we mnie czułego i wspaniałomyślnego Oyca."

Wychowańcy do głębi serca byli poruszeni tém przemówieniem, i jednomyślny okrzyk: *Niech żyje Padiszach!* obił się o te sklepienia, które były świadkami wzmożenia się zbrodniczey woli Janczarów, a teraz zawierające w sobie 400 młodych muzułmanów, którzy się poświęcili nabyciu nauk Europeyskich, pod opieką Monarchy, którego stałością dokonane już są takie przedsięwzięcia, pomimo wszelkich przeszkód, które kiedykolwiek były napotykane w dobroczynném działaniu przeistoczenia narodu.

Przed wyyściem z koszar, Sułtan wstąpił do meczetu z orszakiem, powiększonym przez wszystkich wychowańców. Tam odprawione były modły za szczęśliwe dni Sułtana i Państwa, a wszyscy obecni, z uniesieniem, skończyli te modły świętém słowem *Amen*.

— Wielu z zamieszkałych tu oddawna St.-Symonistów, przyjęli mahometańską religią; mówią, że głowa ich, oyciec *Enfentin*, pochwala to odstąpienie wiary, i nawet zapewniają, iż sam on prędko póydzie za tym przykładem. Teraz znayduje się on w Tebach, na polowaniu na hyeny. *(G. O.)*

Warszawa, dnia 9 Października.

Ogłoszono postanowienie Rady Administracyyney, wydane dnia 5go (17) Lipca r. b., iż odtąd wszelka moneta Rossyyska: srébrna, złota lub platynowa, czy to z Rossyi, czy to z Królestwa za granicę wysyłana, bez żadney trudności z kraju wypuszczaną bydź ma.

— Oddział przyboczney Gwardyi Cesarskiey wszelkiey broni, wracając z Kalisza, przybył zawczora do Warszawy. Umieszczony w koszarach przy Łazienkach Królewskich, przez parę dni zabawi.

— Obywatele Miasta Warszawy, pragnąc uprzeymie powitać wojowników, składających oddział Cesarskiey

Лейбъ-Гвардіи и разныхъ другихъ полковъ, возвращающихся изъ Калиша въ Петербургъ, получили дозволеніе пригласить ихъ на пиръ, который и данъ былъ третьяго дня. Въ полдень въ конныхъ казармахъ при Лазенковскомъ дворцѣ, устроено мѣсто для 580 Унтеръ-Офицеровъ и солдатъ. Его Свѣтлость Фельдмаршалъ Князь Варшавскій, встрѣченный Президентомъ города и радостными привѣтствіями войска, прошелъ между рядами; потомъ Гвардейцы сѣли за столъ. Князь пилъ за здоровье Государя Императора, а воины и всѣ находившіеся здѣсь жители съ восхищеніемъ повторили сіи желанія. Музыка играла гимнъ: „*Боже Царя храни.*“ Князь выпилъ за здоровье воиновъ, которые душевнымъ восклицаніемъ изъявили свою благодарность. Командующій походнымъ отрядомъ гвардіи предложилъ тостъ за здравье Его Свѣтлости Князя Фельдмашала, что всѣ присутствующіе приняли съ восхищеніемъ. Жители пили за здоровье храбрыхъ гостей, которые взаимно предложили тостъ за ихъ здоровье. Въ искусно убранной галлереѣ находились Дамы, а погода безпрерывно благопріятствовала сему празднеству. Въ 4 часа по полудни въ главной залѣ Купеческаго Ресурса былъ обѣдъ, къ которому приглашены находившіеся здѣсь Генералы, Офицеры помянутаго отряда Лейбъ-Гвардіи, и Офицеры разныхъ степеней, принадлежащіе къ Императорской Гвардіи. За обѣдомъ музыканты оркестра большаго театра, играли превосходныя музыкальныя сочиненія и концерты. Варшавскій Военный Губернаторъ, предложилъ за здоровье и многолѣтнее Царствованіе Его Императорскаго Величества тостъ, который повторенъ былъ присутствовавшими съ возобновленіемъ тѣхъ же чувствованій восторга; потомъ предложены были другіе тосты. Послѣ угощенія всѣ гости и хозяева, сошли въ нижнюю залу, гдѣ представилось новое зрѣлище: среди иллюминованнаго сада возвышался ярко пылающій отъ множества огней храмъ, въ срединѣ коего находился транспарантъ, представляющій изображеніе Государя Императора. Здѣсь еще нѣсколько разъ возобновленъ былъ тостъ за здравіе Его Величества при восклицаніяхъ какъ милыхъ гостей, такъ и хозяевъ, усердно занимавшихся угощеніемъ. Послѣ пиршества гости посѣтили данное въ большомъ театрѣ представленіе. (*G. C.*)

Leyb-Gwardyi Konney z półków wszelkiey broni, wracających z Kalisza do Petersburga, otrzymali pozwolenie zaprosić ich na ucztę, która się zawczora odbyła. W południe w koszarach jazdy przy Łazienkach Królewskich, urządzono mieysce dla 580 Podoficerów i żołnierzy. JO. Feldmarszałek, Xiążę Warszawski, przyjęty przez Prezydenta miasta i gospodarzy, a radośnie powitany przez to woysko, przeszedł między jego szeregami; po czém Gardziści zasiedli przy stołach. Xiążę spełnił za zdrowie Nayjaśnieyszego Pana, a wojownicy i obecni Obywatele z zapałem wynurzyli swe uczucia. Muzyka zabrzmiała hymn „*Boże zachoway Króla.*“ Xiążę spełnił za zdrowie wojowników, którzy z serdecznym okrzykiem wyrazili swą wdzięczność. Dowodzący przechodzącym oddziałem Gwardyi, wzniósł kielich za zdrowie JO. Xiążęcia Feldmarszałka, co wszyscy obecni powtórzyli z uniesieniem. Obywatele spełnili za zdrowie walecznych gości, którzy nawzajem wznieśli toast za ich zdrowie. W gustownie ubraney galeryi znaydowały się Damy, a pogoda ciągle sprzyjała tey uczcie. O godzinie 4tey z południa nastąpił obiad w główney sali pałacu Resursy Kupieckiey, na który zaproszono obecnych w stolicy Jenerałów, Oficerów powyższego oddziału Leyb-Gwardyi, tudzież Oficerów wszelkich stopni, mieszkających w Warszawie, a należących do Gwardyi Cesarskich. W czasie obiadu, artyści orkiestry wielkiego teatru wykonywali celne dzieła muzyczne i koncerta. JW. Jenerał Wojenny Gubernator Warszawy, wniósł za zdrowie i jak naydłuższe Panowanie Nayjaśnieyszego Monarchy; spełniono ten kielich z ponowieniem uczuć napełniających serca obecnych. Wnoszono powyższe toasty, a po uczcie wszyscy goszczący i gospodarze zeszli do sali dolney, gdzie ukazał się nowy widok. Wśród oświetlonego ogrodu, wznosiła się gorejąca mnóstwem świateł świątynia, którey śrzodek zaymowało przezrocze, przedstawujące wizerunek Nayjaśnieyszego Pana. Tu jeszcze spełniono za zdrowie Miłościwego Monarchy i powielekroć ponowiono odgłosy uwielbienia, tak przez usta miłych gości, jako też gorliwych w dopełnieniu obowiązków gospodarzy. Po uczcie, goście udali się na widowisko dane w wielkim teatrze. (*G. C.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 5-го Октября.

26-го ч. прош. м. предъ полуднемъ, между 9 и 10 часомъ, среди пушечнаго грома прибылъ въ Данцигъ изъ Калиша, Его Императорское Высочество Великій Князь КОНСТАНТИНЪ, ѣдущій безостановочно въ Нейфарвассеръ, гдѣ уже стоитъ на якорѣ Россійскій флотъ съ 21-го ч., назначеный для перевозки Императорской Гвардіи. Прибывъ сюда, Его Императорское Высочество немедленно отправился на пароходъ *Геркулесъ*, на которомъ въ 2 часа по полудни отплылъ обратно въ Петербугъ. (*G. C.*)

Австрія.

Вѣна, 30-го Сентября.

Е. Высочество Принцъ *Фердинандъ* Саксенъ-Кобургскій отправился въ Прагу. Генералы и Штабъ-Офицеры, находившіеся въ Калишѣ, всѣ почти возвратились. Дворъ за нѣсколько дней пріѣдетъ прежде, нежели было предположено; Императорскіе покои будутъ приготовлены къ 14-му ч. Октября.

— По извѣстіямъ изъ Лайбаха, *Беирская* Принцесса съ своими племянниками, сыновьями *Донъ-Карлоса* прибыла туда изъ Венеціи 16-го ч. Сентября по полудни. На другой день туда прибылъ же и Инфантъ *Донъ - Себастіанъ* съ Супругою. — *Донъ - Мигуэля* (брата Принцессы Беирской), прибывшаго 19-го ч. изъ Рима въ Венецію, равномѣрно ожидали въ Лайбахъ. (*G. C.*)

Франція.

Парижъ, 27-го Сентября.

По полученіи извѣстія о выступленіи изъ Кабинета Графа *Торрено*, здѣшній Испанскій Посланникъ Князь *Фріасъ* тотчасъ подалъ въ отставку. Говорятъ, что преемникомъ его будетъ Графъ *Офаліа*.

—Первый биліартный игрокъ въ Парижѣ Г. *Шарье*, коего обыкновенно во время игры въ биліардъ окружаетъ множество зрителей, учредилъ училище сей игры.

— Въ Сарагоссѣ 19-го ч. узнали о перемѣнѣ Министровъ въ Мадритѣ, но сіе не воздержало Юнту объявить въ сей же самый день новаго манифеста, что она отъ однажды принятыхъ правилъ не отступитъ. Генерала *Алавы* 24-го ч. ожидаютъ въ Мадритъ; несомнительно, что онъ приметъ званіе иностраннаго Министра; но откажется отъ должности Президента Министерскаго Совѣта.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, dnia 5 Października.

Dnia 26go z. m. przed południem między 9tą a 10tą godziną, przybył do Gdańska, śrzód huku dział, powracający z Kalisza Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę KONSTANTY, udając się bez zatrzymania do Neufarhrwasser, gdzie na kotwicy flota Rossyyska stoi już od 21, przeznaczona do przewiezienia Gwardyi Cesarskiey. Tu przybywszy, udał się Jego Cesarska Wysokość bezzwłócznie na okręt parowy *Herkules*, na którym o godzinie 2giey po południu odpłynął z powrotem do Petersburga. (*G. C.*)

Austrya.

Wiedeń, 30 Września.

J. W. Xiążę *Ferdynand* Sasko-Koburgski wyjechał także do Pragi. Jenerałowie i Sztabs-Oficerowie, którzy byli w Kaliszu, już prawie wszyscy powrócili. Dwór powróci kilką dniami pierwiey, aniżeli było zamierzoném; pokoje Cesarskie mają bydź przygotowane naydaley dnia 14 Października.

— Podług wiadomości z Lublany, Xiężniczka *Beira*, w towarzystwie bratanków swoich, synów *Don Carlosa*, przybyła tamże z Wenecyi dnia 16 Września po południu. Nazajutrz przybył tam także Infant *Don Sebastian* z małżonką.—*Don Miguel* (brat Xiężniczki *Beiry*), który dnia 19 zjechał był z Rzymu do Wenecyi, spodziewany jest również w Lublanie. (*G.C.*)

Francya.

Paryż, dnia 23 Września.

Jak tylko nadeszła tu wiadomość o wystąpieniu z gabinetu Hrabiego *Torreno*, tuteyszy Poseł Hiszpański Xiąże *Frias*, podał się zaraz do dymissyi. Mówią, że zastąpi go Hrabia *Ofalia*.

—Nayleszy gracz billardowy w Paryżu, P. *Charrier*, którego zwykle otacza liczne grono widzów, jak tylko gra w billard, założył szkołę gry billardowey.

— W Saragossie dowiedziano się dnia 19 o zmianie Ministrów, zaszłey w Madrycie, ale to nie wstrzymało bynaymniey junty od ogłoszenia w tym jeszcze dniu nowego manifestu, w którym zapewnia, że od zasad raz przyjętych nie odstąpi. Jenerał *Alava*, spodziewany dnia 24 w Madrycie; nie wątpiono, że przyymie Ministeryum interessów zagranicznych, lecz wymówi się od urzędu Prezesa Rady Ministrów.

— Вчерашній *Монитеръ* сообщаетъ: „Письмо отъ 19-го ч. с. м. (кажется изъ Перпиньянъ) содержитъ слѣдующія извѣстія: Карлистскіе Генералы *де-ла-Побль* и *Росъ д'Эроллесъ*, занимавшіе нѣсколько дней соляные заводы въ Шерри при Аранской долинѣ, претерпѣли пораженіе; *де-ла-Побль* убитъ, а *Россъ-д'Эроллесъ* раненъ. *Гуррея* воспрепятствовалъ ретирадѣ Наварскаго баталіона и нѣсколько баталіоновъ отправилъ къ Аранской долинѣ, для прикрытія оной.“

28-го Сентября.

Король сегодня или завтра отправится въ Фонтенебло, куда ожидаютъ и Бельгійскаго Короля съ Супругою.

— *Journal des Débats*, упоминая о Депутатѣ *Одилльонъ-Барро*, называетъ его Французскимъ *О'Коннелемъ*.

— Сегодня на биржѣ говорили о наименованіи Генерала *Мины* Намѣстникомъ Каталоніи, по поводу чего, уменьшились 1 процентомъ Испанскія ассигнаціи, поелику опасались его вліянія, въ случаѣ еслибъ онъ объявилъ себя противу Королевы Правительницы.— Вчера получено извѣстіе, что Генералъ *Алава* точно принялъ званіе иностраннаго Министра, но отказался отъ званія Президента Министерскаго Совѣта.

29-го Сентября.

Король и Королева Бельгійскіе прибыли вчера въ Кале; оттуда поплывутъ въ Рамсгате.— Графъ *Риньи*, прибывъ сюда вчера, имѣлъ совѣщаніе съ Княземъ *Броли*.

— Въ Ст. Себастіанѣ открытъ заговоръ, главою коего былъ Комендантъ крѣпости; вмѣстѣ съ нимъ арестовано много особъ. Заговорщики намѣрены были сей важный пунктъ предать во власть Карлистовъ.

— Вскорѣ безъ сомнѣнія начнется процессъ *Фіески*. Поимка *Пепина* есть самимъ важнымъ случаемъ въ семъ дѣлѣ: ибо кажется вѣроятнымъ, что онъ доставлялъ деньги на сооруженіе адской машины. *Пепинъ* не запирается, что онъ имѣлъ нѣкоторыя связи съ *Фіески*, однако увѣряетъ, что будто бы давалъ онъ деньги единственно въ родѣ пособія и подаянія сему человѣку, находившемуся въ бѣдности Г. *Паскье* уже два раза допрашивалъ *Пепина*. (*G. C.*)

— Въ одной Корсиканской газетѣ находятся слѣдующія подробности о семействѣ *Фіески*: „Фамилія *Фіески* происходитъ изъ Генуи; она основалась въ Корсикѣ въ 1786 году и состояла тогда изъ трехъ братьевъ: Іоанна Антона, Іоанна Доминика и Лудовика, прозваннаго Петти-Секко; сей послѣдній былъ отецъ *Фіески*, совершившаго преступленіе 28 Іюля. Всѣ три брата были пастухи, переходившіе съ одного мѣста на другое и никогда не имѣвшіе собственнаго постояннаго жилища. Убійства и грабежи вскорѣ сдѣлали имя ихъ извѣстнымъ; одинъ только Іоаннъ Антонъ съ родомъ своимъ не былъ отвергнутъ обществомъ; онъ жилъ довольно долго въ Валлекалле; двое изъ потомковъ его сдѣлались мясниками и понынѣ еще находятся въ Бастіи. У Іоанна *Доминика* было два сына: Микель-Анджело и Гіеронимъ; они оба умерли въ тюрьмѣ въ Баньо, и при жизни своей уличены были нѣсколько разъ въ воровствѣ. Одна изъ двухъ сестеръ ихъ была за мужемъ за Неаполитанскимъ разбойникомъ, убитымъ въ 1804 году жандармами; другая живетъ нынѣ въ крайней бѣдности, въ Бигульи. Что касается до отца того *Фіески*, который въ послѣднее время снискалъ столь плачевную извѣстность, то онъ былъ женатъ на сестрѣ двухъ преступниковъ, осужденныхъ на галеры, по имени Луціи. Отъ этой-то четы произошелъ на свѣтъ 3-го Марта 1790 г. *Іосифъ Марія Фіески*; онъ получилъ прозваніе Pettificchello, быть можетъ, по причинѣ грубаго и нечувствительнаго характера, которымъ отличался столько же, сколько и его отецъ. Послѣдній былъ уличенъ въ 1804 году въ сношеніяхъ съ разбойниками и приговоренъ къ 20-лѣтнему заключенію въ смирительный домъ; онъ умеръ въ темницѣ въ Баньо; въ 1800 году онъ женился вторично на уроженкѣ изъ Ренно— Маріи-Ксаверѣ- Казальтѣ; у нихъ родился сынъ, глухонѣмой, который и доселѣ живетъ вмѣстѣ съ матерью своею въ Мурато. *Іосифъ-Марія-Фіески* (нынѣшній убійца) съ самыхъ юныхъ лѣтъ уже обнаруживалъ особенное непостоянство характера. На 15 году своего возраста онъ оставилъ пастушескую жизнь и опредѣлился въ одинъ Неаполитанскій полкъ барабанщикомъ. Послѣ мира, заключеннаго въ 1814 году, явился опять въ Корсикѣ, украшенный Сицилійскимъ орденомъ, и спустя нѣсколько времени снова опредѣлился сержантомъ въ одинъ изъ баталіоновъ, которые набиралъ Падуанскій Герцогъ. Наконецъ, когда армія была распущена, то *Фіески* не захотѣлъ снискивать себѣ пропитаніе честными трудами и предпочелъ послѣдовать позорному примѣру своихъ предковъ; слѣдствіемъ сего было то, что его приговорили за воров-

— Wczorayszy *Monitor* donosi: „List pod dniem 19 b. m. (pisany, jak się zdaje, w Perpignan), obeymuje następujące wiadomości: Karolistowscy Jenerałowie *de la Poble* i *Ros d'Erolles*, którzy od kilku dni zajęli kopalnie soli w Cherry przy dolinie Aran, doznali porażki; *de la Poble* poległ, a *Ros d'Erolles* został raniony. *Gurrea* przeciął odwrót batalionowi Nawarrskiemu, i wysłał kilka batalionów ku dolinie Aran, dla jey zasłonienia.”

Dnia 28.

Król pojedzie dziś lub jutro do Fontenaibleau, dokąd spodziewany jest Król Belgów z Królową, Małżonką swoją.

— *Journal des Débats*, mówiąc o Deputowanym Panu *Odillon-Barrot*, nazywa go *O'Connelem* Francuzkim.

— Na dzisieyszey giełdzie mówiono o mianowaniu Jenerała *Miny* Wielkorządcą Katalonii, z powodu czego spadły papiery hiszpańskie o 1 procent: obawiano się bowiem wpływu jego, w razie, gdyby się ogłosił przeciwko Królowey Rejentce. Wczora odebrano wiadomość, że Jenerał *Alava*, przyjął niezawodnie urząd Ministra interessów zagranicznych, wymówiwszy się od przewodniczenia w Radzie Ministrów.

Dnia 29.

Król i Królowa Belgów, przybyli wczora do Calais; ztamtąd popłyną do Ramsgate. Hrabia *Rigny*, przybywszy dnia wczorayszego, miał zaraz konferencyą z Xięciem Broglie.

— W San-Sebastian odkryto spisek, na czele którego, był dowódca cytadelli; wraz z nim aresztowano wiele osób. Zamiarem spiskowych było, oddać ten ważny punkt w ręce Karolistów.

— Wkrótce rozpocznie się zapewne process *Fieschiego*. Ujęcie Pana *Pepin*, jest jednym z bardzo ważnych wypadków w tey sprawie: zdaje się bowiem podobném do prawdy, że on dostarczał pieniędzy na urządzenie piekielney machiny. *Pepin* nie zaprzecza, iż miał niejakie stosunki z *Fieschim*, zapiera się jednak, aby pieniądze, które jemu dawał, miały inną pobudkę i cele, nad miłosierdzie i wsparcie tego człowieka, w bardzo biednym zostającego stanie. Pan *Pasquier* już dwa razy badał *Pepina*. (*G. C.*)

— W jedney z Korsykańskich gazet czytamy następujące szczegóły o familii Fieschiego: „Familia Fieschiego pochodzi z Genui. W roku 1786 osiadła w Korsyce. Składała się podówczas z trzech braci: Jana Antoniego, Jana Dominika i Ludwika Pettisecco: ostatni był oycem sprawcy zamachu w d. 28 lipca. Wszyscy trzey byli pasterzami, przechodzącemi z mieysca na mieysce, niemającemi nawet własney chaty. Morderstwa i kradzieże uczyniły wkrótce głośną tę familią. Tylko Jan Antoni i jego potomstwo, nie byli oddaleni z łona społeczności; długo żyli w Vallecalle, a dwie osoby z tey linii pochodzące, są jeszcze teraz w Bastii rzeźnikami. Jan Dominik miał dwóch synów: Michel-Angelo i Hieronima, którzy, dopuściwszy się wielu kradzieży, umarli w więzieniu w Bagno. Z dwóch siostr, jedna była żoną Neapolitańskiego rozboynika, który w r. 1804 przez żandarmów został zabity; druga żyje dotąd w Biguglia w naywiększey nędzy. Oyciec, tak osławionego w nowszych czasach Fieschjego, ożenił się z Łucyą, siostrą dwóch na galery skazanych niewolników. Z tey to pary urodził się w d. 3 Marca 1790 roku Józef Marya Fieschi; wkrótce nadano mu przydomek Pettificchello, może z powodu surowey nieczułości, od którey i oyciec jego miał także przydomek. Ostatni w roku 1804 był skazany na 20 lat do ciężkich robot, za należenie do bandy rozboyników; umarł w więzieniu w Bagno, w r. 1800 ożenił się był powtórnie z Maryą Xawerą Cesalte z Renno, z którey miał syna głucho-niemego, żyjącego dotąd przy matce w gminie Murato. Józef Marya Fieschi (który urządził machinę piekielną), zaraz z młodości okazywał niestały umysł, w 16 roku porzucił trzodę i do jednego Neapolitańskiego półku wszedł za dobosza. Po zawarciu pokoju w r. 1814, ozdobiony Sycyliyskim krzyżem, pokazał się znowu w Korsyce. Po niejakim czasie zaciągnął się znowu, jako sierżant, do batalionu Xcia Padwy. Kiedy po drugiey restauracyi to woysko zostało rozwiązane, Fieschi niechciał pracą szukać dla siebie uczciwego zarobku, wolał póyść w ślady swoich przodków, a wkrótce za kradzieże i fałszowanie, został skazany na 10 lat zamknięcia w domu poprawy, i na zostawanie przez całe życie pod dozorem policyi. Po wycierpieniu kary chciał mieszkać przy swojey krewney w Biguglia; lecz kiedy robiono mu w tem trudności, udał się więc do Paryża, a tam nie brakło mu sposobów dogodzenia swojemu popędowi do intryg i zbrodni.

ство къ десятилѣтнему заключенію въ смирительный домъ и къ пожизненному нахожденію подъ присмотромъ Полиціи. По выходѣ изъ смирительнаго дома онъ хотѣлъ сначала уѣхать къ двоюродной сестрѣ своей въ Бигулью, но такъ какъ ему не хотѣли сего дозволить, то рѣшился отправиться въ Парижъ, гдѣ наклонность его къ интригамъ и преступленіямъ вскорѣ обнаружилась во всей силѣ. (*Спб. В.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 22-го Сентября.

Въ продолженіи прошлой недѣли, изъ Англіи и Ирландіи отплыло около 1,300 чел. къ Испанскимъ баталіонамъ; между ними находятся также и Шотландскіе горцы. Все войско состоитъ изъ 8 линейныхъ полковъ, 2-хъ легкой пѣхоты, 2-хъ легкой кавалеріи и отряда артиллеріи. Капитанъ *Джемсонъ* изъ парохода *Джемсъ-Ваттъ*, получилъ уже повелѣніе оставить завтра Темзу и отвезти въ Испанію военныхъ лекарей, еще неприсоединившихся къ помянутымъ баталіонамъ, а также часть комиссоріата и отрядовъ 2-го кавалерійскаго и 5 линейнаго полковъ. Оставшіеся Чиновники Коммиссоріата, отправятся въ путь чрезъ 4 дня.

27-го Сентября.

Третьяго дня изъ Ливерпуля, а вчера изъ Гравезанда и Плимута, отправлены новые транспорты Англійскихъ рекрутъ въ Испанію; вскорѣ весь англійскій вспомагательный отрядъ будетъ состоять изъ 10,000 чел.

29-го Сентября.

Герцогъ *Немурскій*, вчера, въ сопровожденіи Французскаго Посланника Графа *Себастіани*, имѣлъ совѣщаніе съ Лордомъ *Мельбурномъ*.

— *Courrier* сообщаетъ, что въ Остендъ отправленъ пароходъ, на коемъ Бельгійскій Король прибудетъ въ Рамсгате, для свиданія съ Кентского Герцогинею. О съѣздѣ семъ столь неожиданно условились, что Бельгійскій Посланникъ въ Лондонѣ, узналъ о немъ не прежде, какъ получивъ повелѣніе, дабы распорядиться на щетъ отправленія корабля, назначеннаго для переѣзда. Сіе обстоятельство будетъ безъ сомнѣнія поводомъ къ тому, что всѣ станутъ приписывать путешествію Короля *Леопольда* и его свиданію съ сестрою, политическую цѣль. Можетъ быть, Король намѣренъ лично переговорить съ Англійскими Министрами, касательно Бельгійскихъ Дѣлъ.

— *Немурскій* Герцогъ оставилъ сегодня Лондонъ и отправился сухимъ путемъ — Лордъ *Окланъ* выѣзжая сегодня въ Индію прощался съ Лордомъ *Мельбурномъ*, Г-мъ *Спрингъ-Рейсомъ* и другими Членами Кабинета.

2-го Октября.

Здѣшнія газеты увѣдомляютъ, о прибытіи Короля и Королевы Бельгійскихъ въ Рамсчате. Министерскіе журналы, даже и *Times* утверждаютъ, что сіе путешествіе не имѣетъ никакой политической цѣли. Настоящимъ намѣреніемъ Короля *Леопольда* было желаніе его познакомить Королеву съ своею сестрою и ея дщерями, по той причинѣ, что при свиданіи ихъ въ Брюсселѣ могли бы произойти нѣкоторыя затрудненія, поелику Принцесса *Викторія*, какъ мнимая Наслѣдница престола, не можетъ удалиться изъ Англіи, безъ дозволенія Парламента.

— Графъ *Матушевичъ* отправился въ Неаполь въ качествѣ Императорско-Россійскаго Посланника при тамошнемъ Дворѣ.

— Графъ *Себастіани* отправился въ Парижъ, а на свое мѣсто оставилъ исправляющимъ Французскія дѣла Г-на *Буркенея*. (*G. C.*)

Испанія.

Мадритъ, 17-го Сентября.

Въ Придворной газетѣ содержится декретъ о временномъ возложеніи на Дона Мартина де ласъ *Герреса* — должности Министра Финансовъ, и представленіе Г. *Мендисабаля* Королевѣ-Правительницѣ слѣдующаго содержанія: — „*Пресвѣтлѣйшая Государыня!* Двенадцать лѣтъ находился я въ удаленіи отъ родины; посреди разныхъ превратностей судьбы, угрожавшихъ моей жизни, не прошелъ ни одинъ день, въ коемъ бы я не возсылалъ ко Всевышнему теплыя мольбы о благоденствіи Испаніи. Съ восторгомъ смотрѣлъ я на благородныя намѣренія Монарха, и на побѣды, укрѣпившія престолъ Его Дщери, Августѣйшей Королевы. Тогда только сердце мое получало совершенную отраду, когда я думалъ о будущемъ благосостояніи Государственномъ, предшественниками коего, почиталъ я настоящія происшествія. Ваше Величество назначая меня Министромъ Финансовъ, возложили на меня обязанности, кои хотя не превосходятъ моего намѣренія и доброй воли; однакожъ онѣ по причинѣ состоянія, въ какомъ Испанія находит-

Wielka Brytania i Irlandya.

Londyn, dnia 22 Września.

W ciągu przeszłego tygodnia odpłynęło z Anglii i Irlandyi około tysiąc trzysta ludzi do hiszpańskich batalionow; pomiędzy temi półkami znaydują się także górale Szkoccy. Całe woysko ma wynosić 8 liniowych półkow, 2 półki lekkiey piechoty, 2 lekkiey kawaleryi i oddział artylleryi. Kapitan Jameson ze statku parowego *James Watt*, otrzymał już ostateczne rozporządzenia, do opuszczenia jutro Tamizy i przewiezienia do Hiszpanii woyskowych lekarzy, którzy się jeszcze do wspomnionych batalionow nie przyłączyli, tudzież części komissoryatu i oddziałow z 2go półku kawaleryi i 5go liniowego. Pozostali urzędnicy kommissoryatu udadzą się w drogę we 4 dni poźniey.

Dnia 27.

Zawczora odpłynęły z Liverpool, a wczora z Gravesend i Plymouth, nowe transporta rekrutów angielskich do Hiszpanii; wkrótce cały oddział posiłkowy angielski, będzie liczył 10,000 ludzi.

Dnia 29.

Wczora miał Xiążę *Nemours*, w towarzystwie Posła Francuzkiego Hrabiego *Sebastiani*, konferencyą z Lordem *Melbourne*.

— *Courrier* donosi, że do Ostendy posłano okręt parowy, na pokładzie którego przybędzie Król Belgów do Ramsgate, dla widzenia się tam z Xiężną *Kent*. Ten zjazd został umówiony tak niespodzianie, że Poseł Belgiyski w Londynie, dowiedział się o nim wtenczas dopiéro, gdy już nadeszły polecenia, aby prosił o wysłanie okrętu, do przewiezienia przeznaczonego. Ta okoliczność stanie się, bezwątpienia, powodem, że wszyscy będą przypisywać cele polityczne tey podróży Króla *Leopolda* i jego widzeniu się z siostrą. Bydź może, iż zamiarem jest Króla, porozumieć się osobiście z Ministrami Angielskiemi, względem interessów Belgii.

— Xiążę *Nemours* opuścił dnia wczorayszego Londyn, udając się na ląd stały. — Lord *Auckland*, odjeżdżając dzisia do Indyi pożegnał się z Lordem *Melbourne*, Panem *Spring-Rice* i innemi Członkami Gabinetu.

Dnia 2go Października.

Tuteysze gazety donoszą o przybyciu Króla i Królowey Belgów do Ramsgate. Dzienniki Ministeryalne a nawet i *Times* utrzymują, że ta podróż nie ma żadnego politycznego celu. Prawdziwym celem tey podróży było życzenie Króla *Leopolda*, poznajomienie Królowey z jego siostrą i jey córką, z przyczyny, że widzenie się tych Dostoynych osób w Bruxelli, uległoby trudnościom, poniewaź Xiężniczka *Wiktorya*, jako domniemana Następczyni Tronu, nie może oddalić się z Anglii, bez uzyskania na to pozwolenia Parlamentu.

— Hrabia *Matuszewicz* wyjechał do Neapolu w charakterze Posła Cesarsko-Rossyyskiego przy tamteyszym Dworze.

— Hrabia *Sebastiani* wyjechał do Paryża, a na mieyscu swojém zostawił jako sprawującego interessa francuzkie, Pana *Bourqueney*. (*G. C.*)

Hiszpania.

Madryt, dnia 17 Września.

Gazeta Dworska zawiera postanowienie mianujące Don Martin de las *Herres*, tymczasowym Ministrem Spraw Wewnętrznych. W teyże gazecie umieszczono pismo Pana *Mendizabal* do Królowey Rejentki, osnowy następującey: — „*Nayjaśnieysza Pani!* Dwanaście lat byłem w oddaleniu od kraju rodzinnego, ale pośród wszelkich zmian losu, które życiu mojemu zagrażały, nie upłynął dzień, w którymbym nie zasyłał do Nieba gorących modłów o szczęście Hiszpanii. Jeśli z zapałem poglądałem na szlachetne przedsięwzięcia Dostoynogo Monarchy, oraz na zwycięztwa, które utwierdziły tron Dostoyney córki jego, Nayjaśnieyszey Królowey; tedy zupełną radością napełniło się serce moje, kiedym myślał o przyszłey szczęśliwości kraju, za które poprzedników wypadki te uważałem. Nayjaśnieysza Pani, mianując mię Ministrem Skarbu, włożyłaś na mnie obowiązki, które wprawdzie nie są większe od zamiaru mojego i dobrey woli; które atoli przez położenie, w jakiém się Hiszpania znayduje, staną się trudnemi i nader ważnemi. Pod wielkością

ся, содѣлаются затруднительными и весьма важными. Я бы палъ подъ бременемъ сего званія, еслибъ не былъ оживленъ признательностію къ Вашему Королевскому Величеству, за положенное во мнѣ довѣріе. Я ревностно старался исполнять повелѣнія Вашего Величества, и мои усилія увѣнчались желаемымъ успѣхомъ, если не вдругъ, то покрайней мѣрѣ, въ самомъ скоромъ времени. Возвратясь напослѣдокъ въ отечество, смѣю изъявить В. К. Величеству, что хотя не склоненъ я къ робости, однако первый разъ въ жизни моей я увидѣлъ, что представляющіяся мнѣ затрудненія, достигли уже до такой степени, что для преодолѣнія оныхъ силы мои будутъ недостаточны. Но люди неукоризненной честности и праводушія, встрѣтившіеся мнѣ послѣ возвращенія, старались убѣдить меня, что мой личный образъ мыслей совершенно согласенъ съ общественнымъ мнѣніемъ, и что отечество вполнѣ полагается на опытность и приверженность мою къ священному дѣлу, къ престолу *Изабеллы II*, требующему теперь защиты и тѣмъ законамъ, коими ограждается благоденствіе Испаніи. Мнѣніе сихъ людей было для меня ободреніемъ, а воля Вашего Величества уничтожила всѣ мои опасенія. — Ваше Величество лично изъявили желаніе, составить Министерство, которое способно бы было удовлетворить всѣмъ законнымъ требованіямъ народа, и не теряя ни одного мгновенія съ рѣшимостію привели бы въ исполненіе всѣ мѣры, необходимыя для успокоенія страстей, для соглашенія мыслей, для одушевленія всѣхъ Испанцевъ однимъ и всеобщимъ стремленіемъ къ избавленію отечества, къ водворенію въ немъ благоденствія и силы. Сіи средства, клонящіяся въ возстановленію вновь благосостоянія, коего столь достоинъ народъ Испанскій, будутъ имъ приняты съ общею благодарностію. — Образовавъ сильное, твердое, единодушное, особенно же отвѣтствующее за свои дѣйствія Министерство, которое утвердилось бы единомысліемъ и одобреніемъ Представительныхъ Палатъ, правительство должно употребить всѣ свои силы на славное окончаніе, безъ посторонней помощи, междоусобной войны, которая къ стыду Испаніи предолжается; на твердое устройство духовныхъ обществъ, нуждающихся въ важныхъ преобразованіяхъ; на благоразумные законы, которые бы обеспечивали собственность всѣхъ, какъ единственную и сильную подпору правленія; на оживленіе, или лучше сказать, на основаніе вновь Государственнаго кредита; наконецъ на огражденіе преимуществъ Престола, обязанностей и правъ подданныхъ; безъ чего всѣ надежды на общее благоденствіе будутъ обманчивы и тщетны.—Постановленія, которыя Ваше Величество обѣщали, довершатъ величественное основаніе нашей законной свободы и воздвигнутъ народъ къ величію и могуществу. — Когда всѣ мы покоримся священному владычеству закона, тогда, не принося никакихъ важнѣйшихъ жертвъ, кромѣ тѣхъ, какія законы на насъ возлагаютъ, — мы вскорѣ будемъ въ состояніи воскликнуть: Испанія спасена, Престолъ *Изабеллы II* и законы Государственные утвержены! Остаюсь съ глубочайшимъ почтеніемъ и проч. (подписалъ) *Жуанъ Алварецъ Мендизабалъ.*"

tego polecenia upadłbym, gdyby nie ożywiała mię wdzięczność ku Waszey Królewskiey Mości za położone we mnie zaufanie. Starałem się gorliwie dopełnić ważnych zleceń, powierzonych mi przez Waszą Królewską Mość a usiłowania moje zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem, jeśli nie natychmiast, to przynaymniey, jak można było, w naykrótszym czasie. Wróciłem nareszcie do kraju, i muszę Waszey Królewskiey Mości otwarcie oświadczyć, że chociaż nienawykły do obawy, pierwszy raz w życiu czuję w sobie to przekonanie, iż mię otaczają trudności, które się wzmogły do tego stopnia, że wszystkie moje siły nie wystarczałyby do ich pokonania. Ludzie nieskażoney cnoty i prawości, którzy mnie za powrótem moim powitali, usiłowali mnie przekonać, iż prywatny mój sposób myślenia zgadza się z opinią publiczną, i że po doświadczeniu mojém i gorliwości spodziewają się wszystkiego dla sprawy, która w Hiszpanii powinna bydź broniona, to jest, dla Tronu *Izabelli IIgiey*, i dla praw stanowiących prawdziwą pomyślność Hiszpanii. Zdania takich mężów były zachęcające: lecz wola Waszey Królewskiey Mości pokonała wszystkie moje obawy. Usłyszałem z ust jey, iż trzeba utworzyć Ministeryum, któreby zdolne było zaspokoić prawe życzenia narodu, któreby nie traciło żadney chwili dla przezornego obmyślenia i dzielnego uskutecznienia środków, potrzebnych do uspokojenia namiętności, pojednania umysłów, połączenia wszystkich Hiszpanów w jedney i powszechney żądzy, ratowania kraju, oraz do jego uszczęśliwienia i wzmocnienia. Takie środki, zmierzające do utwierdzenia nanowo pomyślności, tak godney prawego narodu Hiszpańskiego, będą przezeń z powszechném dzięczynieniem przyjęte. Po utworzeniu dzielnego, stałego, jednostaynego, a nadewszystko odpowiedzialnego Ministeryum, któreby się utwierdziło jednomyślnością i uchwaleniem Izb Reprezentacyynych, Rząd Waszey Królewskiey Mości powinien wszelkich sił użyć, aby bez obcey pomocy chwalebnie ukończył bratnią woynę, która Hiszpanią kazi; aby przyszły los korporacyi religiynych, które wymagają reformy, trwale ustanowił; mądremi ustawami zapewnił prawa wszystkich, jako jedyną mocną podporę Rządu; kredyt publiczny, na nowo ożywił albo raczey utworzył, i nareszcie, tak prerogatywy Korony, jako też prawa i obowiązki narodu zabezpieczył, bez czego wszystkie nadzieje powszechney pomyślności będą zwodniczemi i nieznaczącemi. Ustawy te, jak Wasza Królewska Mość przyrzekłaś, ukończą wspaniałą budowę naszych prawych swobód, i wzniosą naród do wielkości i potęgi. Jeśli się wszyscy oddamy świętey władzy praw, nie poniesiemy większych ofiar, nad te, których one wyciągają, natenczas będziemy mogli wkrótce wykrzyknąć: Kray jest ocalony, a z nim Tron *Izabelli IIgiey*, i prawo Kraju ustalone. Jestem z naygłębszém uszanowaniem i t. d. (Podpisano) *Juan Alvarez Mendizabal.*" (*G. C.*)

Турція.

Константинополь, 26-го Сентября.

Times пишетъ: „Переселенія Грековъ въ Турцію, кажется болѣе имѣютъ важности, нежели прежде полагали. Греческій Посланникъ всячески старается сему воспрепятствовать; но Порта мало уважаетъ его представленія и протесты, основываясь на томъ, что не хочетъ отказывать въ убѣжищѣ тѣмъ, которыхъ почитаетъ своими заблуждшими дѣтьми.

— Въ арсеналахъ происходитъ большая дѣятельность, а по провинціямъ наборъ войска безпрерывно продолжается, хотя возмущенія въ Албаніи и Курдистанѣ, можно почитать прекращенными. Чрезвычайная дѣятельность Султана, который лично за всѣмъ присматриваетъ, возбуждаетъ общее удивленіе. Султанъ особенное обращаетъ вниманіе на все то, что въ Европѣ пишутъ о состояніи Востока.

— Въ Шумлѣ съ сѣверной стороны города, устроиваютъ новую крѣпость по Европейскому образцу съ двумя казармами. Тоже происходитъ и въ Варнѣ.

— По извѣстіямъ изъ Кесаріи, большая часть сего города и два селенія разрушены землетрясеніемъ. Протекающая чрезъ сію страну рѣка, совершенно при семъ случаѣ изчезла. (*G. C.*)

Turcya.

Konstantynopol, dnia 26 Września.

Times pisze: „Wychodzenie Greków do Turcyi jest, jak się zdaje, większey wagi, niż się początkowo domyślano. Poseł Grecki wszelkiemi sposobami stara się temu przeszkodzić, lecz Porta mało słucha jego przedstawień i protestacyy, opierając się na tey zasadzie, że nie chce odmawiać schronienia tym, których za swoje obłąkane dzieci uważa.

— W arsenałach panuje jak naywiększa czynność, a po prowincyach werbunek woyska trwa bez przerwy, chociaż niespokojności w Albanii i Kurdystanie już za przytłumione uważać można. Nadzwyczayna czynność Sułtana, który we wszystko osobiście wgląda, obudza powszechne zadziwienie. Sułtan szczególniey zwrócone ma oko na wszystko, co piszą w Europie o położeniu Wschodu.

— W Szumli, na stronie północney miasta, budują nową twierdzę, na sposób Europeyski, z dwóma koszarami. Dzieło podobne wznosi się także w Warnie.

— Podług wiadomości z Kaissarii (Cesarei), większa część tego miasta i dwie pobliskie włości, zniszczone zostały przez trzęsienie ziemi. Płynąca przez tę okolicę rzeka, znikła całkiem przy tém zdarzeniu. (*G. C.*)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Октября, принимается подписка на послѣдній Кварталъ сего года, на Газету Литовскаго Вѣстника.— Цѣна по прежнему сер. 2 р. 25. коп.

Od dnia 1go teraźnieyszego miesiąca Października, zaczęła się prenumerata na ostatni tego roku Kwartał gazety Kuryera Litewskiego — Cena zwyczayna srebrem rub. 2 kop. 25.

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Октября 8 д. 1835 г.—Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*